

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.985 van 21 maart 2002
in de zaak A. 64.481/VII-13.277
64.370/VII-13.291**

In zake :

I.

Jozef COOLS,
wonende te KALMTHOUT,
kalmthoutsesteenweg 319

II.

de n.v. NOORDVLEES-VAN GOOL,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN, A. VAN
DER GRAESEN, C. COOMANS en M. BOES,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

I. + II.

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

tussenkommende partij :

I.

de n.v. NOORDVLEES-VAN GOOL,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN, A. VAN
DER GRAESEN, C. COOMANS en M. BOES,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

DE RAAD VAN STATE, VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef COOLS op 12 juli 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van leefmilieu en huisvesting van 27 april 1995 waarbij de beroepen van onder meer de verzoeker en de n.v. NOORDVLEES-VAN GOOL tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 15 oktober 1992 tot het verlenen aan de n.v. NOORDVLEES-VAN GOOL van de milieuvergunning om een aan de Bloemstraat te Kalmthout gelegen slachthuis verder uit te baten en uit te breiden, worden verworpen en het beroepen besluit, dat de vergunning verleent maar de duur ervan beperkt tot tien jaar i.p.v. de gevraagde twintig jaar, wordt bevestigd;

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. NOORDVLEES-VAN GOOL op 4 juli 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van hetzelfde besluit;

Gelet op het arrest nr. 59.774 van 23 mei 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen in de zaak A. 64.481;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 10 juli 1996 in de zaak A. 64.481;

Gelet op de beschikking van 1 augustus 1996 die de tussenkomst van de n.v. NOORDVLEES-VAN GOOL toelaat in de zaak A. 64.481;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2000 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 27 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 januari 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van de verzoeker in de zaak A. 64.481, die verschijnt in persoon, van Advocaat G. DE GROOTE die, loco Advocaat M. BOES en W. MERTENS verschijnt voor de verzoekende partij in de zaak A. 64.370, tevens tussenkomende partij in de zaak A. 64.481 en van Advocaat V. BEHIELS die, loco Advocaat J. NIJS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaken

Overwegende dat de relevante feitelijke gegevens van de zaken als volgt samengevat kunnen worden :

1.1. De n.v. NOORDVLEES-VAN GOOL exploiteert een gemengde slachterij voor varkens en runderen. Op 19 maart 1992 vraagt zij een milieuvergunning

ning voor de verdere exploitatie en uitbreiding van dat slachthuis. De uitbreiding betreft o.m. de volledige vernieuwing van de varkensslachtlijn.

1.2. Voorheen, op 20 maart 1991, heeft de exploitant van de gemeente Kalmthout een bouwvergunning gekregen voor de gevraagde uitbreiding. Als voorwaarde, ten gevolge van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar van de minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening, wordt opgelegd dat rond het slachthuis een groenscherm dient te worden aangeplant.

1.3. De bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen verleent op 15 oktober 1992 de gevraagde milieuvergunning, doch beperkt de geldigheidsduur ervan tot een periode van tien jaar, eindigend op 15 oktober 2002.

1.4. Zowel de verzoeker als de n.v. NOORDVLEES-VAN GOOL tekenen bij de bevoegde minister beroep aan tegen het besluit : de eerste tegen het verlenen van de vergunning, de tweede tegen het beperken van de geldigheidsduur ervan.

1.5. Met zijn besluit van 29 april 1993 verklaart de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van leefmilieu en huisvesting het beroep van de verzoeker gedeeltelijk gegrond en dat van de n.v. NOORDVLEES-VAN GOOL ongegrond. De uitbreiding van de inrichting met een nieuwe varkensslachtlijn wordt niet toegestaan en de einddatum van de vergunning wordt bepaald op 31 december 1997.

1.6. Evenwel wordt bij het ministerieel besluit van 27 mei 1993 dat van 29 april 1993 ingetrokken, het beroep van de verzoeker wordt opnieuw gedeeltelijk gegrond en dat van de exploitant ongegrond verklaard. De nieuwe varkensslachtlijn wordt ditmaal wel vergund. De geldigheidsduur van de verleende vergunning blijft echter beperkt tot 31 december 1997 "ten einde de exploitant de gelegenheid te geven de inrichting naar een beter geschikte vestigingsplaats te herlocaliseren".

1.7. Het besluit van 27 mei 1993 wordt op verzoek van de n.v. NOORDVLEES-VAN GOOL door de Raad van State eerst geschorst (arrest nr. 44.955 van 18 november 1993) en vervolgens vernietigd (arrest nr. 50.155 van 10 november 1994) op grond van de overweging dat het aan het bestreden besluit ten grondslag liggende motief dat de door de exploitant voorziene bufferzone niet beantwoordt aan de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, "niet rechtsgeldig kon worden gehanteerd om de geldigheidsduur van de gevraagde milieuvergunning te beperken".

1.8. Na het opnieuw inwinnen van de wettelijk voorgeschreven adviezen doet de Vlaamse minister bij besluit van 27 april 1995 opnieuw uitspraak over de administratieve beroepen van de n.v. NOORDVLEES-VAN GOOL en van onder meer verzoeker : ze worden ontvankelijk maar ongegrond bevonden en het besluit van de bestendige deputatie van 15 oktober 1992 houdende het verlenen van de milieuvergunning voor de verdere exploitatie en de uitbreiding van de inrichting met een duurtijd van tien jaar, wordt bevestigd. Het besluit overweegt onder meer wat volgt :

"Overwegende (...) dat integendeel dient besloten dat vanuit stedenbouwkundig oogpunt de inrichting verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat de inrichting op 01 januari 1993 volledig vergund was ingevolge het bestreden besluit;

Overwegende dat er zich binnen een straal van 100 m rondom de inrichting talrijke woningen (>15) bevinden; dat in het bijzonder langs de zijde van de Zandstraat en Heizen de afstand van de bedrijfsgebouwen tot de aangrenzende percelen slechts een tiental meter bedraagt; dat de inrichting ingesloten ligt binnen het woongebied;

Overwegende dat een slachterij met een capaciteit van meer dan 2.000 varkens en honderd runderen per dag vanuit milieu-technisch en hygiënisch oogpunt niet thuishoort op dergelijke kleine afstand van bestaande bewoning; dat bij toepassing van de best beschikbare techniek die geen overmatige kosten teweeg brengt de hinder weliswaar kan worden verminderd, maar niet tot een voor het omgevende woongebied aanvaardbaar niveau kan worden beperkt; dat om die reden trouwens nieuwe gelijkaardige inrichtingen (waarbij in principe op eenvoudigere en goedkopere wijze de nodige hinderbeperkende maatregelen kunnen worden voorzien vanaf het concept-stadium) op grond van de thans gehanteerde milieutechnische en medisch-milieukundige beoordelingscriteria

niet worden toegestaan op een afstand van minder dan 100 m van een woon-
gebied; dat het hier evenwel gaat om een bestaande inrichting zodat de
exploitatie nog voor een beperkte termijn kan worden gedoogd; dat immers een
redelijke termijn moet geboden worden om de inrichting naar een vanuit milieu-
hygiënisch oogpunt beter geschikte inplantingsplaats over te brengen; dat de door
het bestreden besluit toegemeten termijn van 10 jaar in dit geval niet als
onredelijk kan beschouwd worden;

Overwegende dat gedurende de nog toegemeten exploitatietermijn alle nodige
maatregelen noodzakelijk zijn om de hinder zo beperkt mogelijk te houden; dat
overmatige lawaaihinder voor de omgeving vooral aan de zijde van de Zandstraat
en Heizen kan optreden; dat ter bescherming van deze woningen strenge
geluidsvoorwaarden en beperkingen inzake exploitatietijden werden opgelegd in
het bestreden besluit; dat uit de bij de aanvraag ingediende plannen blijkt dat aan
het probleem van geurhinder enigszins zal tegemoet gekomen worden door het
dierlijke afval en de afvalstoffen op te slaan in gesloten gekoelde silo's en/of
overdekte ruimten; dat de uit deze ruimten geëmiteerde omgevingslucht zal
ontgeurd worden bij middel van filters met actieve koolstof;

Overwegende dat de opslag van stookolie en mazout in ondergrondse
reservoirs geen overmatig gevaarsrisico voor de omgeving inhoudt; dat de
noodzakelijke voorwaarden ter voorkoming van bodem- en grondwaterverontrei-
ning worden opgelegd;

Overwegende dat overmatige luchtverontreiniging voor het omliggende
woongebied bij het gebruik van stookolie voor de stoomketels moet voorkomen
worden;

Overwegende dat in die omstandigheden kan gesteld worden dat de inrichting
milieu-technisch nog voor een beperkte termijn aanvaardbaar is in het betrokken
gebied, mits naleving van de in het beroepen besluit opgelegde exploitatievoor-
waarden".

Het is deze beslissing die het voorwerp uitmaakt van de vordering-
en tot vernietiging, ingesteld enerzijds door Jozef COOLS (zaak A. 64.481)
anderzijds door de n.v. NOORDVLEES-VAN GOOL (zaak A. 64.370).

Het oogmerk van beide verzoekende partijen is evenwel verschil-
lend : eerstgenoemde verzet zich tegen het verlenen van de vergunning, tweedege-
noemde wenst een vergunning voor langere duur te verkrijgen;

2. De ontvankelijkheid van het beroep in de zaak A. 64.481

2.1. Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat verzoeker niet over het vereiste belang zou beschikken om de vernietiging te vorderen van het bestreden besluit; dat zij desbetreffend doet gelden dat verzoeker het ten onrechte heeft over hinder veroorzaakt door een nieuwe varkensslachterij, daar waar het om een sedert 1981 bestaand bedrijf gaat, dat verzoeker niet aanduidt sedert wanneer hij aldaar woont en waarom hij de hinder vroeger wel heeft kunnen doorstaan en thans niet meer, alhoewel er grote milieu-investeringen werden gedaan, dat de elementen over geurhinder en nachtelijk verkeerslawaaï niet zijn aangetoond, dat de achtergevel van de woning van verzoeker op 150 meter is gelegen van de dichtste hoek van de bedrijfsgebouwen, dat daartussen nog een woning en de Bloemstraat zijn gelegen alsook een woning aan de andere kant van die straat, dat van geurhinder enkel bij zuidwestelijke wind sprake zou kunnen zijn, doch dat er sedert 1992 geen klachten werden geuit; dat zij ook nog verwijst naar het tussenarrest nr. 59.774 van 23 mei 1996, waarbij de Raad van State de vordering tot schorsing van verzoeker heeft verworpen wegens het niet aangetoond zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

2.2. Overwegende, vooreerst, dat de vereiste van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor het verkrijgen van een schorsing van de tenuitvoerlegging van een akte of een reglement van een administratieve overheid niet kan worden gelijkgesteld met de vereiste van het belang van een rechtzoekende om de vernietiging te vorderen van zulke akte of reglement; dat verzoeker verklaart op minder dan 100 meter van de inrichting te wonen en dat volgens de tussenkomende partij de afstand tussen de woning van verzoeker en de meest nabije hoek van de bedrijfsgebouwen 150 meter bedraagt; dat, aangezien het woongenot van verzoeker zich ook uitstrekt over zijn tuin, de door verzoeker voorgehouden afstand kan worden aangenomen; dat het slachthuis een hinderlijke inrichting klasse 1 betreft, met een slachtcapaciteit van 2.000 varkens per dag en alwaar 186 mensen zijn tewerkgesteld; dat zelfs aangenomen dat het bedrijf talrijke hinderbeperkende maatregelen heeft genomen, zoals de tussenkomende partij in haar laatste memorie beklemtoont, dit niet

wegneemt dat de exploitatie van die hinderlijke inrichting voor verzoeker hinder kan teweegbrengen; dat also verzoeker er terecht op wijst dat de aanvoer van 2.000 varkens per dag verkeers- en geluidshinder teweegbrengt voor de omwonenden; dat daaraan geen afbreuk doet het betoog van de tussenkomen partij in haar laatste memorie dat verzoeker woonachtig is aan een vrij drukke gewestweg; dat verzoeker kan worden gevolgd in zijn betoog ter terechtzitting dat op het ogenblik waarop de varkens worden aangevoerd, dit is rond 4 uur in de ochtend, er omzeggens nog geen verkeer is op de betrokken gewestweg en dat alsdan de schreeuwende varkens 's nachts voor geluidshinder zorgen; dat het gegeven dat andere bewoners geen klachten hebben geuit, zoals de tussenkomen partij in haar laatste memorie beklemtoont, het belang van verzoeker bij zijn annulatieberoep evenwel niet wegneemt; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3. De gegrondheid van het beroep in de zaak A. 64.481

3.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van artikel 52, 3°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunningen (Vlarem I), van het zorgvuldigheidsbeginsel en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; dat hij dat middel als volgt ontwikkelt :

In het bestreden besluit wordt op pagina 9 gesteld dat de beperkingen inzake exploitatietijden uit het deputationbesluit worden bevestigd, terwijl in dat deputationbesluit helemaal geen beperkingen van exploitatietijden waren opgelegd.

Afgezien van de algemeen geldende bepalingen inzake nacht- en zondagwerk, behelzen beperkingen inzake exploitatietijden voor slachthuizen gewoonlijk een verbod tot veeaanvoer en vervoer van producten van en naar parkeer- en losplaatsen tussen 19 uur en 7 uur. Zelfs dergelijke beperkingen zijn niet opgelegd in het met het bestreden ministerieel besluit bevestigde deputationbesluit van 15 oktober 1992. Toch is het nachtelijk verkeerslawaaï naast geurhinder het gevolg van de eigenlijke exploitatie.

De minister is er blijkbaar per vergissing van uitgegaan dat voornoemde voor de hand liggende beperkingen wèl waren opgelegd in het deputatiebesluit.

De motivering in het bestreden besluit betreffende het aanvaardbare karakter van de hinder is dus gebaseerd op een foutief gegeven en derhalve niet dienend om een vergunningstermijn tot 2002 te motiveren, terwijl die termijn in de twee voorafgaande ministeriële besluiten werd beperkt tot 1997;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord daartegenover stelt wat volgt :

- Als het betoog van de verzoeker juist zou zijn, quod non, valt niet in te zien hoe artikel 52, 3°, van Vlare I zou zijn geschonden : die bepaling betreft enkel de termijn waarbinnen de minister over een beroep uitspraak moet doen en stelt dat deze uitspraak een gemotiveerde beslissing dient te omvatten over de aanspraken of bezwaren van de beroepindieners.

De verzoeker roept eerder de onwettigheid in van één der motieven uit het bestreden besluit omdat het op een verkeerd feitelijk gegeven zou zijn gesteund. Dit zou een schending van de motiveringsplicht, dus van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 kunnen inhouden, doch het middel is niet op de schending van die bepalingen gesteund.

- Bovendien mist het middel feitelijke grondslag. Artikel 5 van het deputatiebesluit van 15 oktober 1992 verwijst immers naar de algemene milieuvorwaarden VO1, VO2, VO5 en VO6 en naar de sectorale voorwaarden V24, V35, V37, V38, V40, V46, V49, V52, V61, V65, V67, V81, V83 en V84. Hierin zijn beperkingen voorzien inzake exploitatietijden en er worden ook strenge geluidsvoorwaarden opgelegd. De minister mocht dus naar die opgelegde voorwaarden verwijzen om te besluiten dat voor de beperkte exploitatieduur de door de inrichting veroorzaakte lawaaihinder voor de onmiddellijke woonomgeving zo beperkt mogelijk zal worden gehouden. Het middel is aldus ongegrond;

3.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoeker er nog aan toevoegt wat volgt :

- Volgens de verwerende partij valt niet in te zien hoe artikel 52, 3°, van Vlarem I met het bestreden besluit zou zijn geschonden.

Volgens die bepaling moet de uitspraak ook een gemotiveerde beslissing omvatten, zodat het middel terecht genomen is uit de schending van de in artikel 52, 3°, voorziene motiveringsplicht. Alhoewel niet formeel gesteld, betreft het middel ook machtsoverschrijding door schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, bij gebrek aan afdoende motivering van het bestreden besluit.

- De verwerende partij verwijst naar de exploitatievoorwaarden in de bijlagen aan het deputatiebesluit van 15 oktober 1992. In tegenstelling tot hetgeen het bestreden besluit overweegt, zijn daarin géén beperkingen van de exploitatietijden van de inrichting voorzien, doch enkel geluidsvoorwaarden.

Het slachtverbod tussen 20 uur en 6 uur doet niet ter zake omdat het slachten maar één onderdeel is van de exploitatie van de inrichting en omdat dat verbod niet is opgelegd in het bevestigde deputatiebesluit. De auditeur heeft dit standpunt gevolgd in zijn schorsingsverslag;

3.4. Overwegende dat in het verzoekschrift tot tussenkomst de tussenkomende partij in essentie doet gelden wat volgt :

- Krachtens artikel 23bis, laatste lid van de wet van 5 september 1952 is het slachten in slachthuizen slechts toegelaten tussen 6 uur en 20 uur.

- In het besluit van de bestendige deputatie van 15 oktober 1992 zijn algemene voorwaarden betreffende het geluid opgelegd. Daarin is op strikte wijze het geluidsniveau vastgelegd dat overdag (07-20uur), 's avonds (19-22 uur) en 's nachts (22-07 uur) mag worden geproduceerd. Door een geluidsniveau vast te leggen voor welbepaalde periodes worden impliciet feitelijk de uitbatingstijdstippen of -mogelijkheden vastgelegd. Bovendien zijn er nog bijzondere geluidsvoorwaarden inzake inkapseling van silo's, motoren, enz.

Artikel 5 van voormeld deputatiebesluit verwijst naar een aantal bijlagen aan dat besluit waarin beperkingen inzake exploitatietijden en geluidshinder zijn opgenomen.

- Artikel 52, 3°, van Vlarem I is niet geschonden : het bestreden besluit is tijdig genomen en afdoende gemotiveerd. De verzoekende partij heeft geen enkel belang bij dit middel;

3.5. Overwegende dat in de toelichtende memorie de tussenkomende partij er het volgende nog aan toevoegt :

Artikel 52, 3°, van Vlarem I handelt over de termijn waarbinnen uitspraak in beroep moet worden gedaan.

In functie van de nieuwe milieuvergunning heeft de verzoekende partij voor 75 miljoen B. Fr. investeringen gedaan om elke mogelijke hinder in de omgeving van het bedrijf volledig te voorkomen, dan wel te verminderen tot een voor de omgeving aanvaardbaar niveau.

Sedert de ingebruikname van de inrichting zijn er geen klachten geweest m.b.t. de inrichting in de zin dat er hinderlijke aspecten zouden zijn die de grens van het toelaatbare benaderen;

3.6. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar laatste memorie beklemtoont dat verzoeker geen belang heeft bij het middel daar hij geen hinder kan ondervinden van de exploitatie van de inrichting en de exploitatievoorwaarden ter voorkoming van hinder vooral werden opgelegd ten behoeve van de bewoners aan de zijde van de Zandstraat en Heizen;

3.7.1. Overwegende, wat verzoekers belang betreft, dat kan worden verwezen naar de bespreking van de door de tussenkomende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het annulatieberoep (sub 2.1.); dat om dezelfde reden de exceptie niet kan worden aangenomen;

3.7.2. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij niet kunnen worden gevolgd in hun betoog dat artikel 52, 3° enkel betrekking zou hebben op de termijn waarbinnen de minister in beroep uitspraak moet doen over de vergunningsaanvraag; dat, immers, artikel 52, 3°, van Vlarem I bepaalt dat de uitspraak over het beroep een gemotiveerde beslissing moet omvatten, zodat in die bepaling de vereiste van een formele motivering zit vervat; dat het evenwel zo is dat uit verzoekers uiteenzetting moet worden besloten dat in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd;

3.7.3.1. Overwegende, dat in het bestreden besluit wordt overwogen wat volgt :

"Overwegende dat gedurende de nog toegemeten exploitatietermijn alle nodige maatregelen noodzakelijk zijn om de hinder zo beperkt mogelijk te houden; dat overmatige lawaaihinder voor de omgeving vooral aan de zijde van de Zandstraat en Heizen kan optreden; dat ter bescherming van deze woningen strenge geluidsvoorwaarden en beperkingen inzake exploitatietijden werden opgelegd in het bestreden besluit;

(...)

Overwegende dat in die omstandigheden kan gesteld worden dat de inrichting milieu-hygiënisch nog voor een beperkte termijn aanvaardbaar is in het betrokken gebied, mits naleving van de in het beroepen besluit opgelegde exploitatievoorwaarden";

dat het aldus duidelijk is dat die strenge voorwaarden als noodzakelijk worden beschouwd om de inrichting zelfs gedurende een beperkte termijn te vergunnen;

3.7.3.2. Overwegende dat bedoelde voorwaarden zijn vastgelegd in artikel 5 van het door het bestreden besluit bevestigde besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 15 oktober 1992, waarbij naar een aantal

bijlagen werd verwezen; dat artikel 5 , § 1 verwijst naar de volgende algemene voorwaarden, die in bijlage van het besluit van 15 oktober 1992 zijn gevoegd :

V.01 : “algemene milieuvoorwaarden algemeen”. Zij bevatten geen enkele beperking inzake exploitatietijd.

V.02 : “algemene milieuvoorwaarden geluid”. Ook zij bevatten geen enkele beperking inzake exploitatietijd. Er worden enkel bepaalde richtwaarden in dB(A) inzake omgevingsgeluid vastgelegd ter beoordeling van het specifiek of residueel geluid. Die richtwaarden zijn vastgelegd en verschillen voor welgedefinieerde periodes, nl. “overdag” van 7 tot 19 uur “s avonds” van 19 tot 22 uur” en “s nachts” van 22 tot 7 uur. Het is duidelijk dat het hier om een zuivere geluidsvoorwaarde gaat en geen beperking van de exploitatietijd.

V.05 : “algemene milieuvoorwaarden lucht” : geen beperking inzake exploitatietijd.

V.06 : “jaarverslag inzake emissie van verontreinigde stoffen”: geen beperking inzake exploitatietijd;

dat artikel 5, § 2 verwijst naar de volgende bijzondere voorwaarden, die in bijlage van het besluit van 15 oktober 1992 zijn gevoegd :

V. 24 : “dierlijke afvallen met inbegrip van dode dieren (kadavers) en slachtbijproducten”: geen beperking inzake exploitatietijd.

V.35 : “elektriciteit” : geen beperking inzake exploitatietijd.

V.37 : “garages, parkeerplaatsen en herstellingswerkplaatsen voor motorvoertuigen”: onder artikel 399 wordt bepaald dat rustversturende werkzaamheden verboden zijn op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zonen feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning. Deze bepaling heeft slechts betrekking op de bedoelde garages, parkeerplaatsen en herstellingswerkplaatsen, blijkbaar vooral op geluid, en kan dus geenszins worden beschouwd als een beperking van de exploitatietijd van de inrichting als geheel.

V.38 : “gassen algemeen” : geen beperking inzake exploitatietijd.

V.40 : “koelinrichtingen en andere inrichtingen voor het fysisch behandelen van gassen” : geen beperking inzake exploitatietijd.

V.46 : “gevaarlijke stoffen algemeen” : geen beperking inzake exploitatietijd.

V.49 : “opslag van licht ontvlambare, ontvlambare en brandbare vloeistoffen - algemeen” : geen beperking inzake exploitatietijd.

V.52 : “opslag van licht ontvlambare, ontvlambare en brandbare vloeistoffen - in de 1ste of de 2de klasse ingedeelde opslag van P3-produkten in ondergrondse houders” : geen beperking inzake exploitatietijd.

V.61 : “thermische centrales, stookinstallaties en verbrandingsovens” : geen beperking inzake exploitatietijd.

V.66 : “mest of meststoffen” : geen beperking inzake exploitatietijd.

V.67 : “metalen” : geen beperking inzake exploitatietijd.

V.81 : “stoomtoestellen” : geen beperking inzake exploitatietijd.

V.83 : “voedingsnijverheid en handel” : geen beperking inzake exploitatietijd.

V.84 : “slachthuizen en slachterijen” : geen beperking inzake exploitatietijd;

dat artikel 5, § 3 van het deputatiebesluit ten slotte een zes-tal bijzondere voorwaarden omvat, zeer concreet naar de vergunde inrichting toe; dat evenwel geen van die voorwaarden ook maar enige beperking van de exploitatietijd van de inrichting inhoudt;

3.7.3.3. Overwegende dat het aldus duidelijk is dat, anders dan in het bestreden besluit wordt aangenomen en als een noodzakelijke voorwaarde wordt aanzien om de kwestieuze milieuvergunning zelfs gedurende een tot tien jaar beperkte termijn te kunnen toekennen, in het deputatiebesluit van 15 oktober 1992 geen bijzondere voorwaarden inzake beperking van de exploitatietijd van de inrichting zijn opgenomen; dat de tussenkomende partij niet kan worden gevolgd in haar betoog dat door het opleggen van een geluidsniveau voor welbepaalde periodes impliciet ook beperkingen inzake exploitatietijden worden opgelegd; dat, immers, een beperking van exploitatietijden inhoudt dat er buiten de exploitatietijden helemaal niet wordt geëxploiteerd; dat de verwijzing van de tussenkomende partij naar het feit dat de wet van 5 september 1952 het slachten zou verbieden tussen 6 uur en 20 uur in casu niet dienstig is vermits het slachten slechts een onderdeel vormt van de exploitatie en, daarenboven, deze algemene wettelijke bepaling niet kan behoren tot “beperkingen inzake exploitatietijden (die) werden opgelegd in het bestreden besluit”;

3.7.4. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat het tweede middel gegrond is;

4.1. Overwegende dat verzoeker ter terechtzitting de Raad van State vraagt dat ook het derde middel zou worden onderzocht;

4.2. Overwegende dat in een brief van 20 november 2001 verzoeker de Raad van State er op heeft gewezen dat de vergunningstermijn voor de tussenkomende partij verstrijkt op 15 oktober 2002 en de Raad verzoekt om zeker vóór die datum uitspraak ten gronde te doen teneinde zijn belang niet te verliezen; dat evenwel die garantie niet kan worden geboden in geval de auditeur zou moeten worden belast met een onderzoeksmaatregel; dat dienvolgens verzoeker geen belang heeft bij zijn vraag tot onderzoek van het desbetreffend middel, zodat er niet kan worden op ingegaan;

5. Overwegende dat gelet op de vernietiging van het bestreden besluit op verzoek van Jozef COOLS, het annulatieberoep ingesteld door de n.v. NOORDVLEES-VAN GOOL (zaak A. 64.370) geen voorwerp meer heeft en dienvolgens moet worden verworpen; dat het evenwel past dat de kosten van het beroep ten laste worden gelegd van de verwerende partij,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van leefmilieu en huisvesting van 27 april 1995 waarbij de beroepen van Jozef COOLS en de n.v. NOORDVLEES-VAN GOOL tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 15 oktober 1992 tot het verlenen aan de n.v. NOORDVLEES-VAN GOOL van de milieuvergunning om een aan de Bloemstraat te Kalmthout gelegen slachthuis verder uit te baten en uit te breiden, worden verworpen en het beroepen besluit wordt bevestigd .

Artikel 2.

Het beroep, gekend onder het nr. A. 64.370/VII-13.291, wordt verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van de beroepen, bepaald op 198,32 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst in de zaak A. 64.481/VII-13.277, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij in deze zaak.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die is samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.